

REFERAT

PRIMII PAȘI IN EUROPA

ELEV:

TANASIE FLORIN DENIS

2007

Primii pași în Europa

Marcăm în această perioadă sfârșitul unei etape istorice, majore în istoria României. Începută la 1821 sau chiar mai înainte și constând în desprinderea treptată de Orient, atunci reprezentat de Imperiul Otoman, și alăturarea țării de Europa. Etapa aceasta a fost marcată de convulsii, reveniri și drame istorice devastatoare.

Integrarea României în lumea occidentală poate fi privită din două perspective : din punct de vedere al apartenenței politice, respectiv din punctul de vedere al funcționării moderne a statului, economiei și societății în ansamblul său.

Integrarea politică sau geopolitică, deloc simplă. În trecut obiectul jocurilor de putere internaționale, s-a împlinit prin aderarea țării la NATO și va fi întărită prin aderarea la Uniunea Europeană, moment care va marca și sfârșitul misiunii mele în țara dumneavoastră. Acest tip de integrare, extrem de util, rămâne însă o integrare a formelor, în sensul că ea nu înseamnă neapărat că România devine și o societate de tip occidental. Adevărata provocare rămâne integrarea prin transformarea profundă, prin modernizarea țării și a instituțiilor ei. Urmate de reșezarea treptată a mentalităților. Adevărata provocare rămâne umplerea cu fond a formelor. Vă este binecunoscută dezbaterea din cultura românească pe aceasta temă.

Aderarea României la Uniunea Europeană înseamnă că s-au făcut pași importanți în umplerea cu fond a formelor. Uniunea Europeană și-a exportat reglementările - formele - în România, și apoi a presat ca acestea să fie și aplicate, adică umplute cu fond. Cu substanță. Teoretic, aderarea poate să aibă loc doar când aceste două dimensiuni se suprapun sau sunt pe cale de a se suprapune. Se rezolvă astfel însă problema de fond a modernizării României ? Nici pe departe.

Una dintre cele mai mari și mai frecvente greșeli făcute de români, inclusiv de intelectualitate, uneori, este să creadă că aderarea țării la Uniunea Europeană înseamnă și transformarea profundă și integrală a țării, statului, economiei și societății. Nu este deloc așa.

Faimosul *acquis european* nu este făcut pentru a construi state moderne, ci în bună parte presupune existența unor state moderne și funcționale. *Acquis-ul* este doar ceea ce aceste state, membre ale UE, au convenit să fie reguli comune. El este prin natura sa limitat. Poate însemna reglementări bune și aplicate într-un domeniu, dar poate lipsi în altele. Mai ales în domeniile legate de organizarea politică a statului, *acquis-ul* lipsește cu desăvârșire. Transferul de *acquis* are efecte pozitive asupra reformei și transformărilor dintr-o țară candidată, dar nu înseamnă modernizare deplină, nu înseamnă și reforma statului, de exemplu. Modernizarea deplină a României, împăcarea formelor cu fondul prin îmbinarea specificului local cu « universalitatea de tip european » nu poate fi decât rodul unui proiect politic românesc, un proiect politic al elitei și societății românești.

Cu alte cuvinte : aderarea la Uniunea Europeană nu înseamnă că România va merge brusc mult mai bine, dacă românii nu o vor face să meargă mai bine. Aderarea la Uniunea Europeană nu va salva România de realitate. Miracolul nu poate fi decât în dumneavoastră, românii, și nu în alții, de la Bruxelles sau de aiurea.

Proiectul integrării europene și euro-atlantice a României a avut și un efect negativ asupra României, tocmai în sensul că a oferit un proiect de-a gata - preț â porter-

scutind clasa politică și elita intelectuală de nevoia de a judeca singure ceea ce este de făcut pentru România, atât în domenii specifice cât și în legătură cu o viziune de ansamblu cuprinzând datele fundamentale ale evoluției țării. Prin neînțelegere, s-a așteptat ca Europa să rezolve cumva problemele ruralului românesc, ale justiției românești, ale administrației românești, ș.a.m.d.

Care poate fi conturul unui proiect politic românesc ? În primul rând, clasa politică românească ar trebui să proclame un număr de idealuri care sunt ale ei și ale națiunii ei, mai degrabă decât făcute de-a gata, importate, copiate sau asumate prin rigoșeu.

Idealuri de natură să facă o diferență în viața oamenilor. Idealuri precum :

- corupția este o crimă împotriva națiunii și clasa politică. « ajută » de o justiție independentă, renunță la impunitatea în fața legii, alegând egalitatea reală cu restul cetățenilor ; în procesul acesta, clasa politică va fi forțată să se schimbe pe sine ;
- că în zece ani România va fi una dintre cele mai puternice economii din Europa Centrală și de Est, cu cel mai prietenos mediu de afaceri din zonă ;
- că în zece ani, România rurală va avea acces la toate facilitățile vieții moderne : gaz, electricitate, apă ;
- că în zece ani, nici un copil talentat de la țară nu va rămâne fără educație din cauza sărăciei ;
- că în zece ani, indicii de calitate ai sistemului de sănătate și de educație vor fi în media europeană ;
- că în zece ani, o Românie bogată și reformată va fi un model pentru Republica Moldova și o putere regională prin exemplul pe care îl va da (mai degrabă decât prin avânturi discursive) ;
- că printr-o administrație modernă și eficientă, România va deveni cu adevărat a șaptea putere din Uniunea Europeană, contribuind la progresul Uniunii și împlinindu-și propria identitate și misiune.

linele dintre aceste idealuri sunt cu siguranță realiste, pentru altele trebuie muncit din greu. Ceea ce este important este ca ele să fie formulate, la modul cel mai serios și credibil, astfel încât să poată fi dezbătute ; odată intrate în conștiința publică, mai devreme sau mai târziu ele vor deveni ofertă electorală, obligații asumate de către politicieni, vor deveni proiectul națiunii.

Rolul fundamental al acestui proiect este ca România să își învingă cel mai împovăraător complex al său, acela al neîncrederii în sine.

Sunt un om care a învățat să iubească România, care îi dorește tot binele și va rămâne întotdeauna alături de ea.